

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind respingerea cererii de strămutare

în cauza civilă

Andrieș Marin, Andrieș Lilia, Andrieș Victor, Andrieș Dumitru și
Conișcev Ana împotriva F.P.C. „Exfactor Grup” S.R.L., intervenienți
accesorii Tonu Vladimir, Bordeian Alexandru, Chiperi Victor și Turuta
Iulian

(încasarea indemnizației de deces, precum și repararea prejudiciului
moral)

*(Dosarul nr. 2ac-128/26
NR. PIGD 2-22182158-01-2ac-08072026)*

Lipsa temeiului de strămutare prevăzut la art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă.
--

15 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților cererea depusă de reprezentantul F.P.C. „Exfactor Grup” S.R.L., administratorul Tonu Vladimir privind strămutarea cauzei în ordine de apel la o altă instanță de același grad,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 9 decembrie 2022, Andrieș Marin, Andrieș Lilia, Andrieș Victor, Andrieș Dumitru și Conișcev Ana, prin intermediul avocatului Codreanu Dumitru, s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva F.P.C. „Exfactor Grup” S.R.L., intervenienți accesorii Tonu Vladimir, Bordeian Alexandru, Chiperi Victor și Turuta Iulian cu privire la încasarea indemnizației de deces, repararea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 august 2025 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Andrieș Marin, Andrieș Lilia, Andrieș Victor, Andrieș Dumitru și Conișcev Ana împotriva F.P.C. „Exfactor Grup” S.R.L., intervenienți accesorii Tonu Vladimir, Bordeian Alexandru, Chiperi Victor și Turuta Iulian, cu privire la încasarea indemnizației de deces, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată. Astfel, s-a încasat de la F.P.C. „Exfactor Grup” S.R.L. în beneficiul reclamantilor Andrieș Marin și Andrieș Lilia indemnizație unică pentru decesul lui Andrieș Andrei în mărime de 3 394 288, 80 lei. În rest, pretențiile s-au respins ca fiind neîntemeiate. Totodată, s-a încasat de la F.P.C. „Exfactor Grup” S.R.L. în beneficiul statului, taxa de stat de care a fost scutit reclamantul prin efectul Legii în mărime de 25 000 lei.

3. Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 august 2025, la 16 septembrie 2025, F.P.C. „Exfactor Grup” S.R.L., reprezentat de avocatul stagiar Vatavu Valentin a depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie respinsă integral.

4. Ulterior, la 29 septembrie 2025 Andrieș Marin, Andrieș Victor, Andrieș Dumitru, Andrieș Lilia și Conișcev Ana, reprezentați de avocatul Codreanu Dumitru au declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 august 2025, solicitând modificarea acesteia.

5. La 6 iulie 2026, reprezentantul F.P.C. „Exfactor Grup” S.R.L., administratorul Tonu Vladimir a depus o cerere în temeiul art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, privind strămutarea examinării cauzei în ordine de apel la o altă instanță de judecată egală în grad.

6. În susținerea cererii a invocat că litigiul izvorăște dintr-un accident produs pe un șantier de construcții, în care victima ar fi fost introdusă clandestin pe șantier de către tatăl său, Andrieș Marin, fără a avea calitatea de salariat al societății, însă prima instanță ar fi calificat în mod eronat situația ca raport de muncă și ar fi obligat societatea la plata unor despăgubiri semnificative cu titlu de indemnizație de deces.

7. A reținut că instanța de apel manifestă o conduită procesuală susceptibilă să afecteze dreptul la apărare și egalitatea armelor, invocând faptul că, deși rolul Curții de Apel este supraîncărcat, cauza a fost fixată cu o celeritate neobișnuită, fiind stabilite trei ședințe într-un interval de aproximativ șase săptămâni, ceea ce, ar sugera existența unui interes nejustificat de soluționare rapidă a litigiului.

8. Totodată, a susținut că avocatul stagiar care îi asigură reprezentarea s-a aflat într-o imposibilitate obiectivă de prezentare, întrucât participa la examenul de calificare în profesia de avocat, împrejurare dovedită prin acte oficiale. Cu toate acestea, instanța a fixat un nou termen chiar în perioada indisponibilității confirmate și ar fi avertizat că nu va mai acorda o nouă amânare, ceea ce, în viziunea apelantei, demonstrează o atitudine incompatibilă cu asigurarea unui drept efectiv la apărare.

9. De asemenea, a invocat existența unei legături între prezentul litigiu și dosarul de contencios administrativ nr. 3-401/2022, prin care este contestată legalitatea actului administrativ al Inspectoratului de Stat al Muncii pe care se întemeiază pretențiile din cauza civilă.

10. A susținut că instanța de apel a programat în mod constant ședințele înainte de examinarea cauzei de contencios administrativ, inclusiv stabilind ultimul termen cu o zi înainte de pronunțarea preconizată în acel dosar, urmărind astfel emiterea unei hotărâri înainte ca actul administrativ contestat să poată fi eventual anulat.

11. Totodată, în argumentarea cererii, a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la imparțialitatea instanțelor, inclusiv cauzele Padovani c. Italiei, Piersack c. Belgiei, Grieves c. Regatului Unit și Tocono și Profesorii Prometeiști c. Republicii Moldova, susținând că, atât din perspectiva imparțialității subiective, cât și a celei obiective, circumstanțele expuse sunt de natură să creeze îndoieli legitime asupra nepărtinirii completului de judecată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Art. 43 alin. (2) lit. f) și alin. (4) din Codul de procedură civilă:

„Instanța strămută cauza la o altă instanță dacă f) există bănuieli, care derivă din elemente obiective, că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

Strămutarea cauzei în cazurile prevăzute la alin.(2) lit. d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere nu se supune niciunei căi de atac. Încheierea instanței ierarhic superioare este emisă în cel mult 5 zile lucrătoare, în baza copiilor de pe actele relevante transmise în formă electronică”.

13. Art. 32 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Nimeni nu poate fi lipsit, fără consimțământul său, de dreptul la judecarea cauzei sale de către o instanță sau de judecătoria în a căror competență cauza respectivă este dată prin lege, cu excepția cazurilor expres stabilite de prezentul cod.

Instanța ierarhic superioară nu are dreptul să strămute, din oficiu, o cauză de la instanța ierarhic inferioară la alta ori să o preia pentru judecare, cu excepția cazului în care completul de judecată în instanța respectivă nu poate fi legal constituit”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

14. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că instituția strămutării reprezintă un remediu procesual excepțional, care poate fi aplicat numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege, fiind necesară invocarea unor circumstanțe concrete, obiective și verificabile, apte să justifice concluzia că judecarea cauzei de către instanța competentă ar putea fi afectată de lipsa de imparțialitate.

15. Simpla nemulțumire a unei părți față de modul de administrare a justiției ori invocarea unor presupuneri generale privind activitatea unei instanțe nu poate constitui, prin ea însăși, temei suficient pentru strămutarea cauzei. Aplicarea art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă presupune existența unor elemente obiective, reale și pertinente, care să permită unui observator informat și rezonabil să concluzioneze că imparțialitatea judecătorilor ar putea fi pusă la îndoială.

16. În speță, Completul de judecată constată că împrejurările invocate de reprezentantul F.P.C. „Exfactor Grup” S.R.L. nu relevă existența unor elemente obiective din care să rezulte că nepărtinirea completului de judecată al Curții de Apel Chișinău ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei ori de calitatea participanților la proces.

17. Astfel, argumentele formulate exprimă, în esență, nemulțumirea părții față de modul de administrare a procesului și față de măsurile procesuale dispuse de instanța de apel, aspecte care, prin natura lor, nu constituie motive de strămutare în sensul art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă.

18. Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul potrivit căruia fixarea cauzei spre examinare în termene relativ scurte ar constitui un indiciu al lipsei de imparțialitate a instanței de apel. Or, stabilirea termenelor de judecată reprezintă o atribuție ce ține de administrarea activității judiciare și de organizarea procesului, iar exercitarea acesteia nu poate fi prezumată ca fiind expresia unei atitudini părtinitoare în lipsa unor împrejurări obiective care să demonstreze contrariul.

19. Mai mult, Completul de judecată reține că prezentul litigiu are ca obiect încasarea indemnizației de deces ca urmare a unui accident de muncă soldat cu decesul unei persoane. Prin natura drepturilor deduse judecății și impactul social al unor asemenea litigii, acestea impune examinarea cu celeritate, de urgență și cu prioritate, în vederea asigurării unei protecții judiciare efective și a respectării exigenței soluționării cauzelor într-un termen rezonabil.

20. În acest context, faptul că instanța de apel a stabilit termene apropiate de judecată nu reprezintă o abatere de la regulile procedurale și nu poate fi interpretat ca o

manifestare a lipsei de imparțialitate, ci dimpotrivă o obligație legală impusă de prevederile art. 192 alin. (2) Cod de procedură civilă.

21. De asemenea, comparația realizată de către reprezentantul F.P.C. „Exfactor Grup” S.R.L. cu alte cauze aflate pe rolul aceleiași instanțe, invocând faptul că acestea sunt examinate într-un interval de timp mai îndelungat, nu este aptă să demonstreze existența unei pretense „celerități selective”. Or, ritmul de examinare al fiecărei cauze este determinat de particularitățile acesteia, de natura raportului juridic litigios, de complexitatea probatoriului, de incidentele procedurale intervenite și de regimul procedural aplicabil, neputând fi dedusă lipsa de imparțialitate exclusiv din compararea duratei de soluționare a unor litigii diferite.

22. Prin urmare, împrejurările invocate nu depășesc nivelul unor simple aprecieri subiective și nu sunt susținute de fapte concrete și verificabile care să justifice concluzia că stabilirea ședințelor de judecată ar fi fost determinată de alte considerente decât cele ce țin de buna administrare a actului de justiție. În aceste condiții, cererea de strămutare nu întrunește standardul de probă impus de art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă.

23. Această concluzie se impune cu atât mai mult cu cât noțiunea de „bănuieli care derivă din elemente obiective”, utilizată de art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, presupune existența unor împrejurări de fapt concrete, individualizate și susceptibile de verificare obiectivă, apte să genereze, în percepția unui observator rezonabil, îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea instanței. Or, simplele percepții, presupuneri sau aprecieri abstracte formulate de unul dintre participanții la proces nu sunt suficiente pentru a justifica aplicarea acestei măsuri excepționale.

24. În jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că, deși aparențele prezintă o anumită importanță în aprecierea imparțialității unei instanțe, temerile unei părți trebuie să fie justificate în mod obiectiv, iar simpla existență a unor suspiciuni subiective nu este suficientă pentru a concluziona asupra încălcării exigenței imparțialității obiective (Piersack v. Belgium și Morice v. France).

25. Or, în prezenta cauză, reprezentantul F.P.C. „Exfactor Grup” S.R.L., administratorul Tonu Vladimir nu a indicat și nu a probat existența vreunui fapt concret care să permită unui observator obiectiv și rezonabil să considere că examinarea recursului de către Curtea de Apel Centru ar fi susceptibilă de influențe externe sau de afectarea imparțialității judecătorilor investiți cu soluționarea cauzei.

26. Ținând cont de cele expuse, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va respinge cererea de strămutare a cauzei de la Curtea de Apel Centru la o altă instanță de același grad.

27. În conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. f) și alin. (4), art. 61 alin. (3), art. 269-270 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea depusă de reprezentantul F.P.C. „Exfactor Grup” S.R.L., administratorul Tonu Vladimir, privind strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Centru la o altă instanță de judecată egală în grad.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător	/semnătură/	Stela Procopciuc
Judecători	/semnătură/	Diana Stănilă
	/semnătură/	Ion Munteanu